

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Præsten i Vejlbye (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388354032.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Han gik atter nogle Gange hastig op og ned ad Gulvet; derpaa stod han stille foran mig, og sagde: »I har nu her mellem Fængslets Mure annammet min Bekjendelse; jeg veed, at eders Mund *skal* fordømme mig; men hvad siger eders Hjerter?« - »Mit Hjerter,« svarede jeg - det var knap, jeg for Beklemmelse kunde tale - »mit Hjerter lider usigeligt, og vilde gjerne briste i dette Øjeblik, naar det derved kunde frelse Eder fra en skrækkelig og vanærende Død -« (jeg turde jo ikke nævne det sidste Redningsmiddel, Flugten). - »Det kan I ikke,« faldt han hurtigt ind: »mit Liv er forbrudt, min Død er retfærdig, og et advarende Exempel for alle Efterlevende. Men lov mig, at I ikke vil slaae Haanden af min arme Datter - jeg havde engang tænkt at *give hende i din Barm* -« (her aftørrede han de atter frembrydende Taarer) - »dette skjønnede Haab har jeg selv forstyrreret; I kan ikke ægte en Misdæders Barn, men lov mig, at I vil sørge for hende, som en anden Fader!« Med stor Bedrøvelse og under mange Taarer gav jeg ham min Haand. - »I har vel Intet hørt fra min Søn fornyelig?« tog han igjen tilorde: »jeg vil ogsaa haabe, at han bliver uvidende om denne Elændighed til Alt er forbi - jeg kan ikke taale at see ham.« Her skjulte han sit Ansigt i sine Hænder; vendte sig om, og støttede sin Pande mod Væggen - han hulkede som et Barn.